

[Lowzow.]

haft arbejdsgruppens grundlag færdigt og dermed selv også havde haft et virkeligt forhandlingsgrundlag. Jeg synes nok, at vi, selv om det er glimrende at få en landbrugsdebat, må sige, at den havde været mere på sin plads, når vi havde haft de faktiske forhold afklaret, og dermed heller ikke lægger pres på det, der skulle være en uvildig kommission, der arbejder.

Det for mig vigtige i denne debat er ministerens indlæg og ministerens praktiske indsats i den sidste tid, og det sidste må vi jo allerede nu kunne se resultaterne af. Det var hårde forhandlinger, det var meget hårde forhandlinger. Det er det altid i De europæiske Fællesskaber, når det drejer sig om landbruget, fordi landbruget er noget så vigtigt, og landbrugsordningerne er det bærende i hele EFs fortsættelse. Jeg må sige, at linjen efter min mening var rigtig, og den vil jeg komplimentere ministeren for. Jeg regner med, når ministeren kommer hjem med de resultater, at det er de bedste resultater, ministeren har kunnet opnå.

Desværre må vi jo sige — og det ved ministeren sikkert også godt — at der ikke nær er dækning for de omkostninger, dansk landbrug har fået og allerede har konstateret, og det vil sige, at vi kommer betydeligt bagefter i omkostningsdækningen inden for dette erhverv. Men på den anden side må vi også acceptere, at havde vi ikke været i De europæiske Fællesskaber, så havde dansk landbrug været i en ulykkelig situation. Tænk bare på, hvis dansk landbrug havde stået uden for toldgrænserne, toldmuren for oksekødimporten til Vesteuropa i 1½ år. Det havde været helt katastrofalt, selv om det heller ikke har været lykken at være indenfor. Men man skal bare ikke sammenligne med de helt frie forhold fra før EF-tilslutningen.

EFs landbrugsordninger er stabiliserende, og det er de så sandelig også for forbrugeren. Selv om vi, når vi taler lige om det her i landbrugsdebatten, kun taler om det for producenterne, så er det forbrugeren og vælgeren, der er interesseret i, at vi får et effektivt landbrug. For det er forbrugeren interesse, at der produceres billige fødevarer, og for at få billige fødevarer må landbruget op i en effektivitetsgrad, i en produktionsgrad, så man kan lave disse varer.

Der er altså ingen modstrid imellem forbrugers, producents og landbrugers interesse, således som det lå i kommunisternes indlæg her i dag.

Jeg var også glad for ministerens ord om, at kommissoriet, som vi selvfølgelig kender, indeholdt ordene, at det skulle være med henblik på at få et effektivt og konkurrencedygtigt landbrugserhverv, for det er helt i fortsættelse af min tankegang og det, jeg lige har sagt. Men det siges også, at følgeindustriernes strukturproces må fremmes, og det er jeg helt enig i.

Det blev sagt, at det praktiske landbrug har været gennem en proces, og at det giver os et forspring. Det har jeg også selv sagt før. Men lad os nu da endelig ikke tro, at et forspring kan give ret til at sætte sig hen og sove. Det er jo netop her, vi er strandet. Vi er strandet i de sidste 3-4 år uden at komme videre, vi er ved at miste dette forspring, og det kan blive helt katastrofalt for dansk landbrug, hvis man tror, man kan stoppe her. Man tror da ikke, vi er ved enden af udviklingen i alt, hvad der skal ske for dansk landbrug, at vi kan tillade os at standse? Vi har brug for en aktiv landbrugs politik, og så kan man spørge, hvad jeg mener med det. Ja, det er en landbrugspolitik, som virkelig arbejder med og bruger det redskab, der i landbrugsafsætningen hedder Europa, hedder EF i første omgang, at man virkelig får brugt de ordninger og får dem effektiviseret ud til den enkelte landmand, så også han forstår, hvordan han skal bruge dem og producere efter dem.

Derefter er det vigtigt at give mulighed for en tilpasning i landbruget i videste forstand, det vil sige en politik, som støtter afsætningen fremfor alt, som støtter udviklingen af nye produkter, og som støtter udviklingen i produktionsapparatet. Men vi skal gøre os klart, at meget af den snak, der desværre også føres inden for selve landbruget, er umulig, fordi man taler om, at vi skal støtte den og den produktion, som man ikke kan få producenten til at lave, fordi den ikke er fuldt rentabel. Det er altså først og fremmest priserne og afsætningen, vi skal sætte ind på, således at vi så får produktionen bagefter. Jeg tør næsten byde på, at dansk landbrug kan producere mellem 50 og 100 pct. mere, end det gør, i bestående bygninger eller i bestående produktionsapparat